

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie zażalenia **E. M.**
na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Nowym Mieście
Lubawskim
z dnia 30 grudnia 2024 r., sygn. [...], o odmowie wszczęcia śledztwa,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 9 maja 2025 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w Elblągu
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
zawartego w postanowieniu z dnia 28 lutego 2025 r., VIII Kp 94/25,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**wniosek uwzględnić i sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w Braniewie.**

[J.J.]

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2025 r. Sąd Rejonowy w Elblągu wystąpił w trybie art. 37 k.p.k. do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Sprawa dotyczy zażalenia na postanowienie Prokuratury Rejonowej w Nowym Mieście Lubawskim z dnia 30 grudnia 2024 r., sygn. [...], o

odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czyn zakwalifikowany z art. 231 § 1 k.k., rzekomo popełniony przez sędziego tego sądu X.Y..

Uzasadniając potrzebę przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu Sąd Rejonowy w Elblągu stwierdził m. in., że cyt.: „[f]akt orzekania przez sędziego, którego dotyczy zawiadomienie w sądzie właściwym do rozpoznania zażalenia na postanowienie odmawiające wszczęcia postępowania przygotowawczego w tej sprawie, a także znaczny, ze względu na długoletni staż pracy, stopień personalizacji stosunków zawodowych z innymi sędziami, stanowią realne okoliczności, które uzasadniają uwzględnienie złożonego wniosku”. Wskazując jednocześnie na brak podstaw do twierdzenia, że na rozstrzygnięcie sprawy wpływ miałyby kryteria pozamerytoryczne, to jednak mając na względzie okoliczność, że odbiór społeczny nie zawsze jest racjonalny, mogłoby to determinować przekonanie o stronniczym nastawieniu sądu wnioskującego, co godziłoby w dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w Elblągu zasługiwała na uwzględnienie i sprawę należało przekazać do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Judykatura Sądu Najwyższego stoi na stanowisku, że zastosowanie art. 37 k.p.k. uzasadniają takie konkretne sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie - chociażby mylne - o braku warunków do rozpoznania w danym sądzie sprawy w sposób obiektywny (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2007 r., II KO 36/07, SIP «Lex» nr 282245). W podobnym duchu wypowiedziała się najwyższa instancja sądowa choćby w postanowieniach z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995 nr 9-10, poz. 68, str. 83 czy z dnia 17 maja 2006 r., II KO 27/06, SIP «Lex» nr 186944.

Każdorazowo wniosek o przekazanie danej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k. należy potraktować indywidualnie. Decyzja o przekazaniu sprawy, wynikająca z potrzeby uniknięcia uszczerbku dla dobra wymiaru sprawiedliwości, musi uwzględniać niepowtarzalny układ faktyczny i procesowy danej sprawy. To

konkretne okoliczności sprawy determinują potrzebę ewentualnego odstąpienia do zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy.

Konieczność rozpoznania przez sąd właściwy miejscowo środka zaskarżenia na postanowienie w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa co do czynu zabronionego, którego miał się rzekomo dopuścić sędzia tego sądu X.Y., stanowi w istocie okoliczność, która w odbiorze zewnętrznym osłabiać może zaufanie do bezstronności sądu właściwego do rozpoznania sprawy przez powstanie wątpliwości co do istnienia warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy nie tylko w oczach samego zainteresowanego, tj. autora zażalenia E. M. , ale również w odbiorze społecznym, co uzasadnia przekazanie jej innemu sądowi równorzędnemu do rozpoznania.

Jako właściwy do rozpoznania przedmiotowej sprawy należało wskazać na Sąd Rejonowy w Braniewie, pozostający w relatywnie niedużej odległości od sądu wnioskującego i w tym samym okręgu sądowym (elbląskim).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[a.ł.]